

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 389

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ Δ. 10

Τιμή ετησίας τριημέρης προπληρωτέας διά μέν τὸ Ἑβδομαδικὸν ἀρχικῶς 12, διά δὲ τὸ ἑξαμηνιαῖον 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους ν. 5, πρὸς τὴν πικτείαν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Αὐγούστου 1885.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μονόλογος πολιτικοτραγικός

Ὁ κύριος Μυχμουρλίδης ἐξύπνησε δύσθυμος διότι ὤνει-
ρεύθη ὅτι εἶχε πωλῆσαι τὰ υπάρχοντά του καὶ ἡγόρασε με-
τοχὰς τῆς Κωπαίδος. Ἀφοῦ ἐβλασφήμησεν εἰκοσάκις τὸν
ὑπὸ πρῆν του βραδύοντα νὰ τῷ φέρῃ τὸν καφέν, κάθηται
πρὸ τῆς τραπέζης του καὶ ἀρχίζει νὰ ἀναγινώσκῃ τὰς πρωϊνὰς
ἐφημερίδας.

« Αὐγούστου πρώτη τοῦ Σταυροῦ ἡ πρόοδος ! »

Πλὴν τίνι τρόπῳ προοδεύει ὁ σταυρός

Εἰς ἐποχὴν τοιαύτην στασιμότητος ;

Τί βλέπω ; . . . πλήθος παρασημοφορίων

Εἰς ἀξιωματικούς, εἰς πρῶν βουλευτάς

Εἰς ὑπαλλήλους· τώρα ἐκατάλαβα !

Αὕτῃ θά εἶνε τοῦ Σταυροῦ ἡ πρόοδος !

Χολέρα πάλιν δεξιὰ, ἀριστερά.

Αὐτὸ εἶνε τὸ σὺνήθες ὁρεκτικόν

Ποῦ μᾶς προσφέρουν τὰ τηλεγραφήματα

Κάθε πρωί. Πανοῦκλα, τύφος καὶ σεισμοί,

Χολέρα, φυλλοξήρα καὶ Γεννάδιος

Νὰ τρέχῃ νὰ εὐρίσκῃ τρεῖς κανθάρους, τρεῖς !

Μᾶς ἤλθαν ὅλαι αἱ πληγαὶ τοῦ Φαραῶ,

Τοῦ μ π α κ α ρ ᾱ, τοῦ ἐ κ α ρ τ ῆ καὶ τῶν λοιπῶν.

Μὰ τὴν ἀλήθεια πλέον τὸ παράκαμες,

ὦ Ὑψίστη Θεέ ! καὶ πρέπει νὰ τὸ πῇ

Καὶ ὁ Ἀλεξιάδης στὸν Ἀπόλλωνα.

Στὴν Ἰσπανίαν χίλιοι ἐπτακόσιοι

Θάνατοι καθ' ἐκάστην ! Τί καταστροφή.

Τί χώρα κακομοίρα εἶνε καὶ αὕτῃ !

Πέρυσιν τὸν Σκουλούδην . . . δύο συλλαβάς

Τὰς τελευταίας τῆς χ ο λ ῆ ρ α ς δηλαδὴ

Κ' ἐφέτος μίαν συλλαβὴν πλειότερον !

Κ' αἱ μετοχαὶ πῶς εἶνε, ἔξοχώτατε,

Τῆς Κωπαίδος ; Σάν πολὺ ἐξέπεσαν !

Τί βλέπω 'ς τὸ Δελτίον ! Τέσσαρες δραχμαί !

Μίαν δραχμὴν τουτέστι ὀλιγώτερον
Ἀπ' τοῦ Δεκάστρου τὸ βιβλίον ! . . Ἀ π ρ ο ρ ο ς,
Βλέπω πῶς ὁ Δεκάστρος εἰς τὸ Φάληρον
Θὰ τραγωδῇ . . . Μπᾶ, δὲν εἶν' αὐτός !
Δὲν εἶν' αὐτὸς ὁ κόμης ὁ παμφίλτατος
Ἄλλ' ἄλλος, ξεπεσμένος τις βαρύτονος.
Ὁ κόμης πρὸ νάφησιν τὸ ραχάτι του !
Ἐδῶ θὰ εὖρῃ σφαναγωνισμὸν σφάραγαν.
Ἄν ἔλθῃ πάλιν εἰς τὴν ἀπουσίαν του
Σπουδαῖοι ἐξεφύττωσαν ἐφάμιλλαν.

Χαῖρε, Δουζίνα, τῆς τριακονταμελοῦς
Κλεινὲ γεννήτορ, καὶ τοῦ Πόρου βουλευτά.

Ἄν ἄλλον ἓνα εἶχομεν ὡσὺν ἐσέ

Τότε θὰ εἶχομεν εἰκοσιτέσσαρας.

Χαῖρε καὶ σὺ Τριγγέτα ! Τὸν Καραπαυλὸν

Εἰς τὴν Πυλίαν ἔφαγες ἡρωϊκῶς.

Τὸν ἐβγαλεν ὁ κληρὸς τὸν ταλαίπωρον,

Πλὴν μάθημα νὰ εἴπῃ δὲν ἐπρόφθασεν.

Καὶ ἡ σταφὶς τί γίνεται, παρακαλῶ ;

Διέφυγε τοὺς σπάγους τοῦ Δαμασκοῦ.

Τὰ τζάμια, τὰς θερμάστρας, τὰ μαρτύρια ;

Ἄλλοιμονον ἂν βρέξῃ ! . . . ὦ, ἄλλοιμονον ! . . .

Θὰ φάγῃ τότε ἄνθρωπος τὸν ἄνθρωπον

Καὶ μόνον ὁ Καζάζης δὲν θὰ φαγῶθῃ

Ἀπὸ κανένα ὡς παρὰ πολὺ τραχὺς,

Συλλογισθῇ τί φρικτὴ κατάστασις

Ἀφοῦ καὶ ὁ Συγγρὸς αὐτὸς ὁμολογεῖ

Πρὸς τὸν Ροντήρην δι' ἐπιστολῆς σοφῆς

Ὅτι δὲν ἔχ' ὁ ὁδολὸς του πέρασιν !

Τί τρέχει πάλιν ; . . . Συμπλοκὴ 'στὰ σύνορα ! . . .

Ἄναψε, βλέπω, τὸ τουφέκι στὰ χερά

Κ' ἐφόνευσαν καὶ ἐν' ἀξιωματικόν.

Ἄ ! . . . εἶνε ψεῦμα ! . . . Μὰ πῶς εἶνε δυνατόν,

Εἶπα κ' ἐγώ, νὰ ἔχωμεν στὰ σύνορα,

Χωρὶς Τρικούπην, νέον Καραλὴ Δερβέν ;

Τὴν Σύμην τὴν πολιορκεῖὸ Χαρατζῆς

Μὲ τέσσαρα ἀτρόπλοια καὶ μὲ πολλὰς

Ἀγρίας ἀπολύτους ὀνομαστικάς.

Πολιορκοῦν τὸ Γαζοχώρι πυρετοῖ

Καὶ δημοσιογράφοι... Καὶ ὁ Καλλιγᾶς
Καὶ ἄλλα γράφει ἄρθρα περὶ κρίσεως.
Μὰ πῶς προφθάνει καὶ αὐτὸς ὁ χριστιανὸς
Νὰ γράφῃ ἄρθρα μὲ ρητὰ λατινικά,
Νὰ τρώῃ ὡς ἄν λυκος εἰς τὴν τραπεζάν,
Τὴν ἰδικήν του, ὅχι εἰς τὴν Ἑθνικὴν,
Καὶ νὰ προβαίνει εἰς τὰ ἐπακόλουθα,
Ὡς γράφει πρὸς ρεκλάμαν τοῦ στομάχου του.

Κ' ἐκείνη ἡ μαγκούφα ἡ Ἐπιτροπὴ
Τί κάμνει τάχα; Ἐξετάζει μυστικά
Τὸν Κανελλίδην καὶ τὸν Κανελλόπουλον,
Τὸν Βαρελίδην καὶ τὸν Βαρελόπουλον,
Χωρὶς ὁ κόσμος νὰ μανθάνῃ τίποτε.

Καὶ φθάνει!... αἱ εἰδήσεις ἐτελείωσαν,
Τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια τὰ αἰώνια.

Μὰ τί σαχλαὶ καὶ αἱ ἐφημερίδες μὰς!

Εἶνε ἀνάγκη ἐθνουσυνελεύσεως;

Μὰ ἐρωτᾷ ὁ εἷς, χωρὶς ἀπάντησιν

Αὐτὸς νὰ θέσῃ πρῶτος εἰς τὸ ζήτημα.

Φθηνὰ ἢ ἀκριβὰ πωλεῖ ὁ Μαΐφαρτ;

Τὰ ναρκοδόλα εἶνε τὰ καλλίτερα

Ἡ τὰ καλὰ πεπόνια τὰ μουλκέικα;

Ἄλλῃ δουλειᾷ δὲν ἔχετε νὰ κάμετε;

Οὐ, νὰ χαθῇτε ὅλαις σας, ξετσιώπωνται!

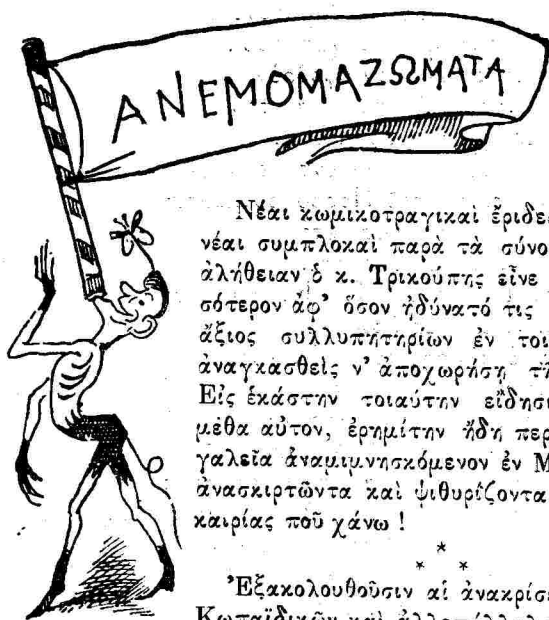
ρίδι καὶ κατηγοροῦντος τοὺς ἐμπόρους μὰς ὅτι κερδοσκο-
ποῦντες καθ' ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους καθίσταν-
ται αἱ βδέλλαι τῶν μετ' αὐτῶν συναλλαττομένων ὡσελού-
μενοι σχεδὸν 300 τοῖς [ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας τῶν εἰ-
δῶν ἄτινα ἐμπορεύονται! Κατὰ τοῦ ψευδοῦς τῆς κατηγο-
ρίας ταύτης ἐξηγέρθησαν πάντες σχεδὸν οἱ ἐμποροὶ, ζητοῦν-
τες νὰ ποδεῖξωσι τὸ ἐναντίον· ἀλλ' ἀντὶ τούτου διὰ τοῦ
τρόπου αὐτῶν κατώρθωσαν νὰ ποδεῖξωσι μόνον ὅτι ἀληθῶς
ἐπιδιώκουσιν ἐν παντὶ τὴν ὑπερβολήν, διεγείραντες 300
καὶ πλέον τοῖς [θόρυβον περισσύτερον ἐκείνου, ὃν ἤξιζεν ἡ
ἀρχικὴ σημασία τοῦ ἀρθροῦ.

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγίσαν τελευταίον πρὸς τινὰ ἐφημε-
ρίδα ἀλληλογραφίαν ὁ κ. Καλλιγᾶς, παρὰ τὰς νεανικὰς
αὐτοῦ ἀξιώσεις, δικαίως πρέπει νὰ θεωρῇται εἰς τὸ ἐξῆς
ὁριστικῶς ἐσχατόγηρος.

Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ὀλίγον ἔτι ὁ καύσων τῶν τελευταίων
αὐτῶν ἐβδομάδων πιστεύομεν ὅτι οἱ σταφιδοκτήμενοι θάρ-
χισουν φοβούμενοι ὅχι πλέον μὴ δὲν ξηρανθῇ, ἀλλὰ μὴ καὶ
ἡ σταφίς. Φυσικώτατα δὲ μετὰ τὸν ἥλιον αὐτὸν περιμένοντες
νὰ ναφανοῦν ἐπομένως ἄλλοι τόσοι ἐφευρέται, ὅχι πλέον
ἀποξηράνσεως, ἀλλ' ἀπαχλωρύνσεως αὐτῆς.

Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐορτάζει τὴν ἐπιτυχίαν ἐν Πόρῳ
τοῦ προσφίλους τοῦ κ. Δουζίνα, τοῦ πατρὸς τῆς περιωνύμου
τριακονταμελοῦς ἐπιτροπῆς. Ἐσκόπει δὲ πρὸς ἐπιφανεστέρ-
αν ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς τοῦ νὰ παραθέσῃ αὐτῷ ἐπανερχο-
μένην νικηφόρῳ εἰς Ἀθήνας γεῦμα, ἐν ᾧ νὰ βασιλεύῃ ὁ εὐ-
νοούμενος αὐτοῦ μυστηριώδης ἀριθμὸς, ἀποτελούμενον ἐκ
τριακοντα ὁμοτραπέζων, εἰς οὓς θὰ παρετίθεντο τριακοντα
εἰδῶν φαγῆτά καὶ τριακοντα εἰδῶν οἶνοι, θὰ ὑπηρετοῦν δὲ
ἰσάριθμοι ὑπηρεταὶ καὶ θὰ ἐφώτιζον ἰσάριθμοι λυχνίαι. Φο-
βηθεὶς ὅμως μὴ προσκρούσῃ εἰς τὴν μετριοφροσύνην τοῦ σε-
βαστοῦ φίλου τοῦ ἀνέβαλε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου.

Τοῦ κ. Δουζίνα ἡ ἐκλογὴ ἀνέμνησεν ἡμῖν ἄλλον ἔγω-
στότατον καὶ δημοτικώτατον τύπον τῶν Ἀθηναίων, τὸν κ. Στα-
φανίδην. Ἀναμφιδόλως ὀλίγοι εἰσὶν οἱ μὴ παρατηρήσαντες
τὴν ἀπὸ τῶν ὀδῶν καὶ τῶν πλατειῶν καταφανεστάτην ἐλ-
λειψιν τοῦ ἐν ὑπαίθρῳ ἄλλοτε σχεδὸν βιούντος ὁμηρικῷ
ἀνδρός. Οὐδαμοῦ ἀκούεται πλέον ἢ βροντῶδης αὐτοῦ φωνή,
οὐδαμοῦ περιάγει τὴν τεραστίαν κοιλίαν του, τὸν φαῖον
πίλον, τοὺς γιγαντιαίους μύστακας του καὶ τὸν χάκκιναν
λαιμοδέτην του καὶ οὐδαμοῦ ἐπιφαίνεται τὸ πολυθύσανον
βουρνούζιον του. Φαίνεται ὅτι ἀπὸ τῆς τελευταίας αὐτοῦ
ἀποτυχίας ἐν Ἀγυαῖ πληγῆς βαθέως τὴν φιλαυτίαν ὁ εὐαί-
σθητος πρεσβύτερος ἀπεφάνισε νὰ ποσυρθῇ εἰς τὸν οἶκόν του
καὶ νὰ μονάσῃ πολλὰ μερμηρίζων κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυ-
μόν καὶ μηνίων κατὰ τῶν ἀχαρίστων συγχρόνων του μὴνιν
δεινὴν προσομοίαν σχεδὸν μετὰ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἐκείνου
τὴν «ούλομένην ἢ μυρὶ» Ἀχαιοὺς ἄλγεα ἔθηκε πολλὰς
δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀΐδι προΐαψεν». Ἀλλ' ἐλπίς ὑπάρχει
ὅτι θὰ ἐπανεῖλθῃ εἰς φαιδρότερας σκέψεις καὶ θὰ ἐπανά-
λάβῃ τὸν πρότερον αὐτοῦ βίον, ὡς «σώφρων ἀνὴρ, βα-
θεῖαν ἄλοκα διὰ φρονὸς καρπούμενος» καὶ ἐνθυμούμενος
ὅτι «θαρσεῖν γρή, τάχ' αὖριον ἔσεται ἄμεινον».

Νέαι κωμικοτραγικαὶ ἐριδες πάλιν καὶ
νέαι συμπλοκαὶ παρὰ τὰ σύνορα. Μὰ τὴν
ἀλήθειαν ὁ κ. Τρικούπης εἶνε πολὺ περισ-
σότερον ἄρ' ὅσον ἡδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ
ἄξιος συλλυπητήριων ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ
ἀναγκασθεὶς ν' ἀποχωρήσῃ τῆς ἐξουσίας.
Εἰς ἐκάστην τοιαύτην εἰδήσιν φανταζό-
μεθα αὐτὸν, ἐρμηίτην ἥδη περασμένα με-
γαλεῖα ἀναμνησκόμενον ἐν Μεσολογγίῳ,
ἀνασκιρτῶντα καὶ ψιθυρίζοντα: — Τί εὐ-
καιρίας ποῦ χάνω!

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἀνακρίσεις ἐπὶ τῶν
Κωπαϊδικῶν καὶ ἄλλεπάλληλοι ἐξετάζον-
ται οἱ μάρτυρες. Ἡ πολυθρύλητος ὅμως ὑπόθεσις εἶνε τόσῳ
περίπλοκος, ὥστε πολλὴν φαίνεται θάπαιτήσῃ ἐργασίαν καὶ
ἐπιμονὴν παρὰ τῶν ἀναλαβόντων νὰ διεξαγάγωσιν αὐτήν.
Ἐπὶ τούτῳ πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ἀξιότιμος δικηγόρος κ.
Μίνως Μπογιατζόγλου προσέφερεν ἀειλοκερδῶς τὰς ὑπε-
ρεσίας του εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ὅπως ἐπιλύῃ τὰς ἀναφυ-
σομένας τυχόν δυσκολίας, καὶ ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς τῆς
νομολογικᾶς γνώσεως αὐτοῦ, ἀγνοεῖται ὅμως ἔτι ἂν ἡ ἀξί-
παινος αὕτη αἰτήσις ἐγένετο δεκτὴ.

Ὡς νὰ μὴ ἴρκουν τὰ τόσα ἄλλα ἀναρίθμητα καὶ ἀδιά-
λυτα καὶ ἀνοικονόμητα, ἔχομεν τώρα καὶ ἐμπορικὸν ζήτημα,
προκληθὲν ἐξ ἐνός ἀρθροῦ δημοσιευθέντος ἐν τινὶ ἐφημε-